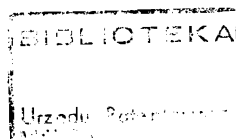

Warszawa, 18 kwietnia 1933 r.

F41g 1/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17929.

Kl. 72 f 4.

Aktieselskabet Dansk Rekyriffel Syndikat
(Kopenhaga, Danja).

Przyrząd celowniczy do karabinów maszynowych lub tym podobnej broni, służącej do ostrzeliwania samolotów lub tym podobnych celów.

Zgłoszono 28 sierpnia 1931 r.

Udzielono 13 lutego 1933 r.

Pierwszeństwo: 29 sierpnia 1930 r. (Danja).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu celowniczego do karabinów maszynowych lub podobnej broni, służącej do ostrzeliwania samolotów i tym podobnych celów.

Przyrząd celowniczy składa się z muszki i celownika, którego wizjer stanowi punkt przecięcia się skrzyżowanych nitek, naprężonych na pierścieniu kołowym, który podczas celowania znajduje się w położeniu poziomem. Pierścień ten jest umieszczony na skierowanym w bok ramieniu, połączonym z przymocowanym do kołowego kadłuba celownika drążkiem, który pod

działaniem przeciwwagi zachowuje podczas celowania położenie pionowe i posiada zmienną długość, dzięki czemu można zmieniać odległość pierścienia od osi lufy. Pierścień można przesuwając w kierunku pionowym dzięki temu, że osadzone na czopie drążka kółko zachodzi w krzywą szczelinę tarczy do nastawiania, połączonej nieruchomo z ruchomym uchwytem ręcznym. Uchwyt ten zaopatrzony jest we wskazówkę, posuwającą się po podziałce wskazującej rozmaite wysokości lotu tak, iż czop z kółkiem przesuwany się w górę i w dół w kadłubie celownika podczas poruszania się

tarczy do nastawiania wskutek obrotu uchwytu ręcznego, przez co następuje przedłużenie lub skrócenie drążka pierścienia.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono formę wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia schematycznie przyrząd celowniczy według wynalazku w zastosowaniu do karabina maszynowego; fig. 2 — schemat stosowania punktów celowniczych przyrządu podczas celowania; fig. 3 — widok z boku kadłuba celownika od strony tylnej karabina; fig. 4 — przekrój pionowy kadłuba celownika; fig. 5 — widok z przodu kadłuba celownika; fig. 6 — pionowy krzyżowy przekrój poprzeczny kadłuba celownika.

Muszką 1 umieszczoną jest na bączku 2 karabina maszynowego 3. Celownik jest również umieszczony na bączku 4 umocowanym w taki sposób na karabinie maszynowym, że celownik znajduje się w ściśle określonej odległości od muszki.

Celownik posiada pierścień 5 (fig. 2, 5), na którym napręża się skrzyżowane nitki 6 tak, iż punkt ich przecięcia się tworzy wizjer. Pierścień 5 znajduje się na ramieniu, połączonym z drążkiem 8 osadzonym ruchomo na przymocowanym do kołowego kadłuba 9 celownika czopie 10 (fig. 6). Kadłub 9 celownika jest przymocowany do bączka 4 i przyjmuje położenie równoległe do pionowej płaszczyzny przechodzącej przez oś karabina tak, iż ramię 7 wraz z pierścieniem 5 wystaje nad karabinem. Drążek 8 składa się z dwóch wsuwających się jedna w drugą części 8 i 8a, przy czym część 8 posiada zaopatrzony w kółko 11 czop 12, a część 8a przeciwwagę 13, która podczas celowania utrzymuje drążek 8, 8a w kadłubie 9 celownika w położeniu pionowym. Przeciwwaga 13 połączona z drążkiem 8a daje się przesuwając w kadłubie 9 w przypadku, gdy przyrząd celowniczy nie jest osadzony na karabinie. Bączek 4 jest połączony wahliwie z kadłubem 9 celownika tak, iż daje się na nim pochylić.

Ramię 7 pierścienia 5 daje się rozłączać z drążkiem 8, przez co pierścień i ramię można odłączać od kadłuba. Dzięki takiemu urządzeniu celownik zajmuje bardzo mało miejsca, o ile nie jest nasadzony na karabin. Kółko 11 wchodzi w krzywą szczelinę 14 (fig. 4) tarczy prowadniczej 15, umieszczonej na końcu czopa 16. Czop umieszczony jest w przeciwległej do karabina ścianie kadłuba 9 celownika i posiada nazewnątrż kadłuba uchwyt 17 ze wskazówką 18 (fig. 3), posuwającą się po podziałce 19, umieszczonej na ścianie kadłuba celownika. Podziałka wskazuje rozmaite wysokości lotu. Uchwyt 17 jest tak połączony z czopem 16, że może się przesuwając osiowo, przyczem uruchamia go spiralna sprężyna 20, powodująca zczepienie się zęba zaporowego 21 po przyległej do kadłuba stronie uchwytu z uzębionym pierścieniem, umieszczonym na ścianie kadłuba, którego odstępów pomiędzy zębami odpowiadają odstępom pomiędzy poszczególnymi kreskami podziałki 19.

Sposób użycia przyrządu celowniczego jest następujący.

Po uprzednim zmierzeniu lub określeniu wysokości lotu ostrzeliwanego samolotu nastawia się wskazówkę 18 uchwytu 17 na odpowiadającą zmierzonej lub określonej wysokości lotu kreskę podziałki 19. Karabin kieruje się następnie w stronę samolotu, przy czym strzelec celuje, posługując się punktem przecięcia skrzyżowanych nitek 6 i ostrzem muszki 1. W ten sposób karabinowi nadaje się wzniesienie odpowiadające wysokości lotu samolotu (fig. 1). Gdy strzelec nada już karabinowi odpowiednie wzniesienie, wówczas utrzymuje linię celowania na odmierzonej odległości przed samolotem tak, iż kierunek jego przypada na środek skrzyżowanych nitek, a gdy następnie samolot stanie się widoczny wewnątrz pierścienia 5 (fig. 2), rozpoczyna ostrzeliwanie. Pociski posiadają taki tor, że samolot posuwając się na-

przód musi przejść przez niego, wskutek czego ulega trafieniu przez jeden lub kilka kolejno wystrzelonych pocisków.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd celowniczy do karabinów maszynowych lub tym podobnej broni, służącej do ostrzeliwania samolotów lub tym podobnych celów, składający się z przedniej muszki celowniczej, połączonej nieruchomo z karabinem, oraz z celownika, którego wizjer stanowią skrzyżowane nitki, naprężone na pierścieniu kołowym, znamieny tem, że ten pierścień (5) jest osadzony na drążku (8, 8a) dającym się przesuwac w kadłubie (9) celownika, który to drążek pod działaniem przeciwwagi zachowuje położenie pionowe, a jego długość zmienia się zależnie od wysokości lotu, do której za każdym razem należy dostosować wzniesienie karabina.

2. Przyrząd celowniczy według zastrz. 1, znamieny tem, że drążek (8, 8a) celownika składa się z dwóch wsuwających się

w siebie części, z których jedna (8a) posiada przeciwwagę (13) i daje się obracać na czopie (10) umieszczonym w kadłubie (9) celownika, podczas gdy druga część (8) posiada skierowany w bok czop (12), zaopatrzony w kółko (11), wchodzące w krzywą szczelinę (14) tarczy kierowniczej (15), połączonej nieruchomo z ręcznym uchwytem (17) zaopatrzonym we wskazówkę (18), posuwającą się po podziałce (19), która wskazuje rozmaite wysokości lotu.

3. Przyrząd celowniczy według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że przeciwwaga (13) jest tak połączona z drążkiem (8a), iż daje się przesuwac w kadłubie (9) celownika.

4. Przyrząd celowniczy według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że pierścień (5) połączony jest rozłączalnie z drążkiem (8).

Aktieselskabet
Dansk Rekyllriffel Syndikat.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

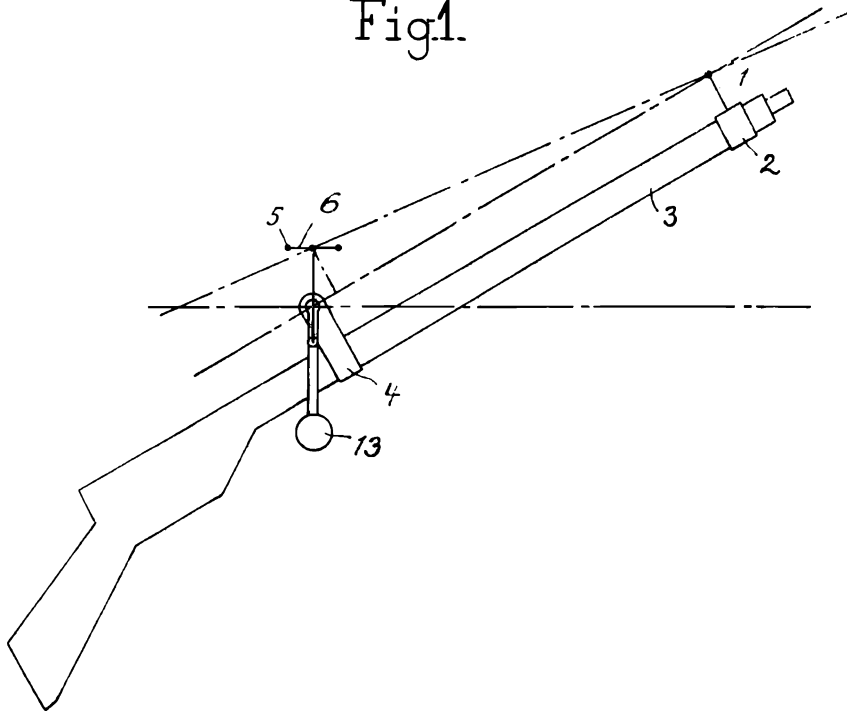

Fig.2.

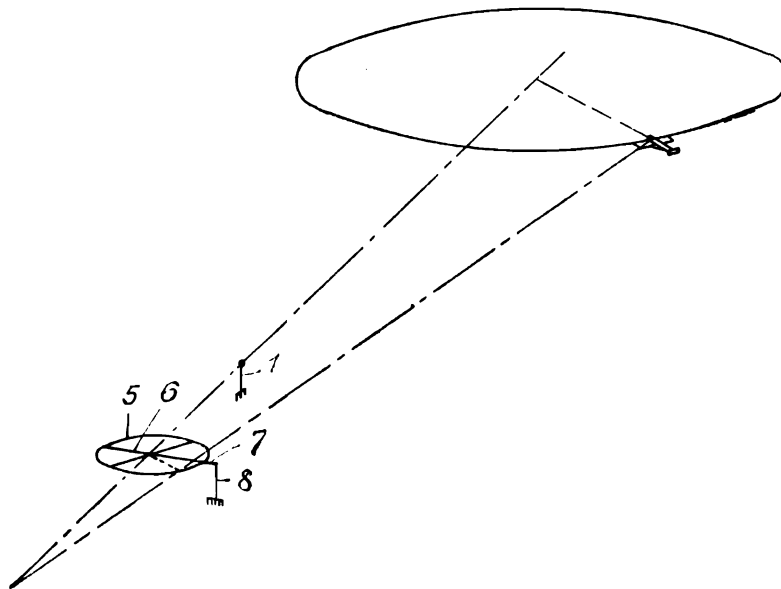

Fig.3.

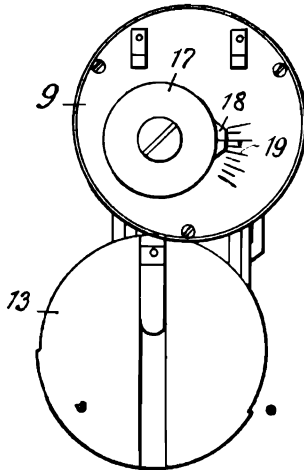

Fig.4.

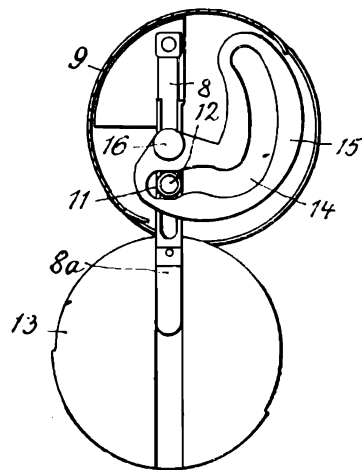

Fig.5.

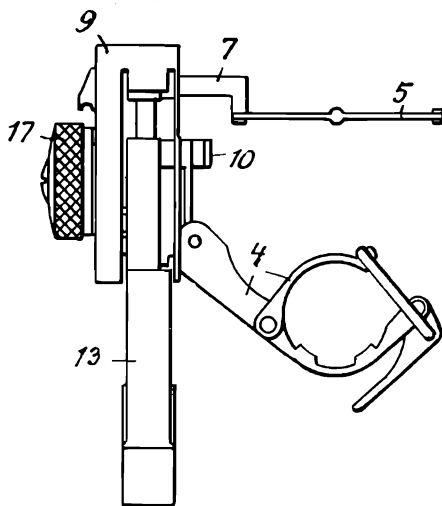

Fig.6.

